

Pe foia a doua : „Să să știe cheltu[ltu]iala cărții Greceștilor, tăleri 15”.

Muzeul Județean Vilcea, Doc., inv. 340. Orig.

Comunicat de A.B.

3

1922 mai 24, Cluj. Henri Focillon către senatorul vilcean Grigore Procopiu, relativ la vizita sa în orașul Rm. Vilcea și județul Vilcea; considerăm locurile văzute ca fiind cele mai frumoane din țară, inima României și patria patriei.

Cluj, le 24 mai 1922

* Cluj, 24 mai 1922

Monsieur le sénateur,

Ma femme et moi, nous n'oubliions et nous n'oublierons rien de votre chaleureux accueil et de vos belles paroles. La manière dont nous avons été reçus dans votre charmante ville, notre conversation, pleine d'aperçus larges et de grands souvenirs, nos pèlerinages dans les lieux les plus émouvants de ce beau pays, cœur de la Roumanie et patrie de la patrie, enfin tant d'amitié pour la France, — voilà des souvenirs qui restent profondément gravés dans nos coeurs. Si j'ai quelque autorité dans mon pays pour me faire entendre, je m'en réjouis, puisque je pourrai ainsi émouvoir à mon tour mes compatriotes et les éclairer. Mais ils n'en ont sans doute pas besoin, car ils savent quels liens profonds unissent depuis toujours nos deux pays.

Ma femme et moi, nous vous prions d'agréer, monsieur le sénateur, l'expression vive et sincère de notre gratitude et de notre amitié.

Henri Focillon*

Muzeul Județean Vilcea, Doc., inv. 316. Orig. francez.
Comunicat de A.B.

Domnule senator,

Soția mea și eu nu uităm și nu vom uita nimic din călduroasa primire și din frumoasele dvs. vorbe. Felul în care am fost primiți în incintatorul dvs. oraș, discuția noastră plină de observații largi și mari amintiri, pelerinajele noastre în locurile cele mai emoționante ale acestei frumoase țări, inima României și patria patriei, în sfîrșit, atâtă prietenie pentru Franța, — iată amintiri care rămân săpate adinc în inimile noastre. Dacă am oarecare autoritate în țara mea ca să mă fac înțeles, mă bucur, pentru că voi putea astfel să emovere la rîndul meu pe compatrioți și să-i luminez. Dar, fără îndoială, ei nu au nevoie, deoarece știu ce legături profunde unesc de totdeauna cele două țări ale noastre.

Soția mea și eu vă rugăm să primiți, domnule senator, expresia vie și sinceră a gratitudinii și prieteniei noastre.

Henri Focillon